

§ 57 er det bestemt, at Undervisningen skal være fælles for alle Elever i yngste Klasse. Jeg kunde ønske, at man vilde udstemme denne Bestemmelse af Loven, for at give Administrationen fuld Frihed til at afgjøre, om den vil have fælles Undervisning for Eleverne, eller om den, hvad jeg anser for heldigere, vil sondre Undervisningen efter Baabenarternes Lærv. Det er nemlig min Overbevisning, at, dersom man skal uddanne Infanteriets, Kavalleriets, Artilleriets og Ingenieurkorpsets Officerer i en fælles Klasse og saaledes, at Uddannelsen for Infanteriets og Kavalleriets Officerer dermed er afsluttet, saa er det nødvendigt, at Undervisningen er sondret paa en saadan Maade, at man vel holder Undervisningen fælles paa de Omraader, hvor den skal føre til samme Maal, men at man iøvrigt sondrer den efter Baabenarternes Lærv, og dette saameget mere, som Undervisningen for de tekniske Baabenarters Officerers Vedkommende først kan afsluttes i ældste Klasse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at, skal der i yngste Klasse gives en fælles Undervisning, saa kan det ikke undgaaes, at den maa blive noget overfladisk, og netop fordi det Mindretal, hvortil jeg hører, har foreslaaet, at alle Artilleriets og Infanteriets Officerer skulle gennemgaa ældste Klasse, forekommer det mig, at det vilde være naturligt, om man byggede Undervisningen saaledes, at de, der vilde ind i disse Baabenarter, i yngste Klasse fik en Undervisning, som kunde være en Forberedelse for Undervisningen i ældste Klasse. Naar man herimod vil gjøre den Indvending, at man derved affjærer Muligheden for, at unge Mænd, som træde ind i Infanteriet eller Kavalleriet, senere kunne træde over i de andre Baabenarter, saa skal jeg tilføje, at Intet vilde være mig fjærrere, end om man affaar denne Mulighed, thi hvis en Infanteri- eller Kavalleriofficer ønsker at uddanne sig videre i videnskabelig Retning, saa kan han jo gaa ind i ældste Klases Generalstabsafdeling; men jeg veed ikke nogen Grund, hvorfor han skal gaa over fra det Baaben, som han er opdragen i, til et andet Baaben, og allermindst ønsker jeg at friste Folk ved Udsigt til Avancement til at vandre fra det ene Baaben til det andet. Efterat de ærede Ordførere have været saa overordentlig forfattede i deres Udtalelser idag, maa jeg bede det ærede Thing om Undskyldning, fordi jeg saalænge lægger Beslag paa dets Opmærksomhed; men jeg skal da til Gjengjæld nu, da jeg gaar over til at motivere det Endringsforslag, som jeg har stillet under Nr. 147, gjøre dette saa kort som muligt. Dette Forslag gaar ud paa at afflasse Aldersgrændsen, dog saaledes, at jeg foreslaar at bevare Aldersgrændsen for Forstærkningens Officerer, for derigjennem at have en Mulighed for at skaffe Afgang for Liniehæren, men for Linieofficererne har jeg foreslaaet Aldersgrændsen affasket. Jeg skal ikke indlade mig paa at motivere dette Forslag, thi det vil være ærede Medlemmer bekendt

fra tidligere Tid af, at jeg, hver Gang dette Spørgsmaal har været paa Bane, har udtalt mig derom, og da jeg sidste Aar tillod mig at tale ikke mindre end 4 Spalter om dette Spørgsmaal, og jeg ikke nu kan sige et eneste Ord andet, end hvad jeg sagde dengang, saa skal jeg henvise ærede Medlemmer til denne min Udtalelse, som findes i Folkethingstidenden for 1878—79, Sp. 747—52. Kun Et turde det maasse være mig tilladt at gjøre opmærksom paa. Det er blevet sagt, at det var human at have en Aldersgrændse, thi den ramte ikke saa haardt, idet, naar en Mand blev afflediget for Aldersgrændsen, saa saas der ikke paa det paa den Maade fra Verdens Side som ellers, idet man da sagde: Denne Mand er afflediget paa Grund af Alder; der er Ingen, der veed Noget, om han er dygtig eller ikke. Overfor dette Argument, som idelig og idelig kommer frem fra den Side, der forsværer Aldersgrændsen, skal jeg give den faktiskste Oplysning, at Fodfolket i Arrene fra 1867 til 1879 ud har mistet 1, siger og skriver 1 Oberst, ved Aldersgrændsen, medens der derimod er afflediget 22 Oberster af andre Grunde, saa dette Argument for Bevarelsen af Aldersgrændsen kan altsaa ikke benyttes. Jeg maa dog for Nødsagtheds Skyld tilføje, at der i denne Maaned er falden 1 Oberst af Fodfolket for Aldersgrændsen, saa at altsaa det samlede Antal af Oberster, som ere faldne for Aldersgrændsen fra 1867 til nu, er 2. Skal iøvrigt Aldersgrændsen bevares — Noget, som jeg ikke kan se vil være til Gavn for Hæren —, saa maa jeg i alt Fald ønske, at den bevares paa en saadan Maade, at man opnaar det, som man vil opnaa, nemlig at der skabes et forholdsvis ungt og livskraftigt Officerskorps; men at dette skulde kunne naas gennem en Bestemmelse, som sætter Aldersgrændsen for Kapitainer til omtrent 55 Aar, er det mig fuldstændig umuligt at forstaa.

Vaulen: Det vil ses af det fremlagte Lovforslags § 54, at der i samme er fastsat, at ingen Elev, som har gennemgaaet Elevskolen og bestaaet Afgangsprøven, kan i Samklang med § 76 blive udnævnt til Korporal, forinden han har gennemgaaet en Rekruttskole som Menig. Naar jeg har tilladt mig at fremsætte et Endringsforslag under Nr. 117, hvis Indhold jo er dette, at Eleven istedetfor at gennemgaa Rekruttskolen som Menig skal gennemgaa denne Skole med Korporalsdistinktioner paa Armen, da er det begrundet deri, at jeg ikke anser det for hensigtsmæssigt mere end høist nødvendigt at blande den Uddannelse, som Befalingsmændene skulle have, sammen med den Uddannelse, som de øvrige Rekruter skulle have. Det forekommer mig, at, naar en Elev har gennemgaaet et Trears Kursus, vil der — under Forudsætning af, at Elevskolen virkelig er saa god, som den bør være — kunne være et tilstrækkeligt Skjøn tilstede til at afgjøre, om den unge Mand overhovedet egner sig til at